

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 386/2025
26.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Пазару К.бр.50/24 од 27.01.2025. године и Кв.бр.65/25 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се **УСВАЈА** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Новом Пазару К.бр.50/24 од 27.01.2025. године и Кв.бр.65/25 од 19.02.2025. године и предмет враћа Основном суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару К.бр.50/24 од 27.01.2025. године АА, на име трошкова кривичног поступка, насталих у вези са ангажовањем браниоца адвоката Златана Куртовића досуђен је износ од 775.750,00 динара, који је исплаћен на рачун адвоката.

Решењем Основног суда у Новом Пазару Кв.бр.65/25 од 19.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару К.бр.50/24 од 27.01.2025. године и потврђено решење Основног суда у Новом Пазару К.бр.50/24 од 27.01.2025. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА – адвокат Златан Куртовић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од

значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац у поднетом захтеву наводи да је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП обзиром да суд није признао трошкове за исхрану окривљеног који има пријављено пребивалиште у Луксембургу, где је радно ангажован и одакле је долазио на главни претрес у Основни суд у Новом Пазару.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Новом Пазару К.бр. 50/24 од 08.03.2024. године окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и насилничко понашање из члана 344 став 2. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обуставља кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака или стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом става 2. тачка 2) истог члана прописано је шта све обухватају трошкови кривичног поступка.

Правилником о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС“, бр.9/16, 62/2016, 13/2020), прописани су услови, висина и начин накнаде трошкова који у судским поступцима између осталих припадају и окривљеном.

Члан 21. Правилника прописује да награда за нужне издатке која припада приватном тужиоцу, оштећеном као тужиоцу, оштећеном и окривљеном у кривичном поступку обухвата накнаду путних трошкова, трошкова за исхрану и преноћиште и накнаду изгубљене зараде по одредбама тог Правилника (члан 6- 13).

Чланом 9. став 1. Правилника прописано је да се трошкови за исхрану надокнађују учеснику у поступку који је ван места пребивалишта или боравишта, односно адресе стана морао да проведе више од осам часова, рачунајући и време потребно за долазак у место извршења радње и време потребно за повратак.

Имајући у виду напред цитиране одредбе као и чињеницу да из списка предмета произилази да се окривљени АА, у време вођења кривичног поступка налазио на привременом раду у Луксембургу, о чему је обавестио суд, те је долазио на главни претрес у Основни суд у Новом Пазару, то је неправилан закључак нижестепеног суда да окривљеном не припада накнада трошкова за исхрану, како се основано у захтеву за заштиту законитости указује.

Врховни суд налази да су побијана решења, донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, коју бранилац основано истиче, јер суд, супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљеном није досудио накнаду трошкова за исхрану које је имао ради долазака на главне претресе.

Стога је Врховни суд делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истима, те ће, имајући у виду одредбе Законика о кривичном поступку и Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Поред наведеног, правилно је суд применио одредбу члана 11. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима којим је прописано да лицу у радном односу зараду надокнађује послодавац, који има право да од суда, односно другог органа који води поступак захтева надокнаду износа који је лицу у радном односу исплатио на име накнаде зараде.

Наводи захтева који се односе на исплату трошкова кривичног поступка, на име путних трошкова, нису разматрани, обзиром да се истима, по оцени овога суда, оспорава чињенично стање, што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, окривљеном преко браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић